

Република Србија
Републички секретаријат за
јавне политичке
Број: 011-00-185/2021-02
12. новембар 2021. године
Влајковићева 10
Београд

15 NOV 2021

С

МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ И ИНФОРМИСАЊА

БЕОГРАД
Влајковићева 3

ПРЕДМЕТ: Мишљење на Нацрт закона о културном наслеђу

У вези са вашим дописом број: 011-00-155/2021-02, којим сте 2. новембра 2021. године Републичком секретаријату за јавне политике (у даљем тексту: Секретаријат) доставили на мишљење Нацрт закона о културном наслеђу (у даљем тексту: Нацрт закона), са последњом допуном 9. новембра, обавештавамо вас о следећем:

Члан 10. Нацрта закона потребно је усагласити са одредбама прописа којима се уређује плански систем Републике Србије, Законом о планском систему („Службени гласник РС”, број 30/2018) (у даљем тексту: Закон о планском систему) и Уредбом о методологији управљања јавним политикама, анализи ефекта јавних политика и прописа и садржају појединачних документа јавних политика („Службени гласник РС”, број 8/2019) (у даљем тексту: Уредба).

У чл. 10. став 1. реченицу „Стратегију заштите и очувања културног наслеђа у Републици Србији (у даљем тексту: Стратегија) за период од пет година доноси Влада на предлог министра надлежног за културу (у даљем тексту: Министар).” изменити да гласи: „Програм заштите и очувања културног наслеђа у Републици Србији (у даљем тексту: Програм), у складу са стратегијом развоја културе, за период од пет година доноси Влада на предлог министра надлежног за културу (у даљем тексту: Министар)”.

У складу са чл. 12. став. 1. тачка 1) Закона о планском систему, који прописује да се секторском стратегијом утврђују јавне политике за целокупну област планирања и спровођења јавних политика утврђеним прописом Владе, у Прилогу 11. Уредбе прописане су области планирања за које се доносе секторске стратегије. Према утврђеним областима планирања, секторска стратегија се доноси за област планирања „Култура”, чији саставни део је и заштита и очување културног наслеђа. Стим у вези, наводимо да политика у области заштите и очувања културног наслеђа треба да буде утврђена кроз програм, као документ јавне политике који хијерархијски проистиче из стратегије, а која се усваја за целокупну област планирања у култури (сагласно чл. 14. став 1. Закона о планском систему).

У чл. 10. став 2. у којем је наведен садржај стратегије изменити да гласи: „Програм садржи, поред обавезних елемената утврђених прописима којима се уређује плански систем, и следеће:

- 1) приоритетне међуресорне сарадње (научно-истраживачки рад, образовање, равномерни регионални развој, међународна сарадња);
- 2) инструменте развоја заштите и очувања културног наслеђа;
- 3) приоритетне пројекте за заштиту и очувања културног наслеђа;
- 4) критеријуме, показатеље и поступке евалуације спровођења Програма.”

Чланом 15. став 1. Закона о планском систему и чл. 56. Уредбе, прописан је обавезни садржај програма и с тим у вези, сматрамо да није потребно наводити исти садржај у посебном закону, осим додатне елементе у складу са специфичностима саме области, а који морају бити у складу са одредбама Закона о планском систему и одредбама Уредбе.

У чл. 10. став 3. реч „Стратегије” изменити да гласи „Програма”.

Сагласно горе наведеној примедби да документ јавне политике за област заштите и очувања културног наслеђа треба да буде израђен и усвојен као програм, потребно је да се у свим члановима овог нацрта закона, реч стратегија замени речју програм.

У чл. 10. став 4. „АП Војводина, преко својих органа, у области културе, у складу са законом утврђује Програм развоја заштите културног наслеђа АП Војводине, у складу са Стратегијом, и предлаже део Стратегије за територију АП Војводине.” изменити да гласи; „Аутономна покрајина, преко својих органа у области културе, учествује у изради Програма и у оквиру надлежности утврђених овим и посебним законом и у складу са Програмом и својим специфичностима, доноси мере за заштиту и очување културног наслеђа у оквиру својих планских докумената.”

Законом о планском систему, члан 2. став 1. тачка 3) утврђено је да су учесници у планском систему који утврђују јавне политике усвајањем планских докумената, у складу са својим надлежностима, Народна Скупштина, Влада и органи локалне власти. Локалну власт, у складу са чланом 2. став 1. тачка 1) представља аутономна покрајина и јединице локалне самоуправе. Обавеза утврђена Законом о планском систему за аутономну покрајину је да усвоји свој план развоја као дугорочни документ развојног планирања за период од најмање седам година (члан 8.), а чије се мере за остваривање приоритетних циљева даље разрађују документима јавних политика у складу са чланом 10. Закона о планском систему који прописује да се документима јавних политика утврђују или разрађују већ утврђене јавне политике, у складу са надлежностима учесника у планском систему, као и у складу са чланом 2. Уредбе о обавезним елементима плана развоја аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе („Службени гласник РС”, број 107/20). С обзиром да је аутономна покрајина учесник у планском систему који самостално усваја своје планске документе, аутономна покрајина треба да успостави сопствени оквир докумената јавних политика на основу својих приоритетних циљева утврђених у плану развоја, обавеза из своје надлежности које произистичу из докумената јавних политика усвојених на националном нивоу, као и обавеза које произистичу из прописа. Те обавезе могу спроводити кроз неки од својих планских докумената, за који се определе. С тим у вези, предлажемо да се уместо обавезе доношења посебног документа јавне политике пропише обавеза планирања мера за заштиту и очување културног наслеђа које ће утврдити кроз свој

план развоја и/или у оквиру одговарајућег планског документа који доноси у складу са својим надлежностима и својим специфичностима.

У вези контроле усклађености административних поступака који произилазе из Нацрта закона, указујемо предлагачу на обавезу обвезнika уписа из члана 2. став 1. тачка 3) Закона о Регистру административних поступака („Службени гласник РС“, број 44/21) да изврши упис/измену података о поступцима у Регистар административних поступака, у складу са чланом 14. наведеног закона, и то:

- ако је правни основ пропис, најкасније до дана ступања на снагу тог прописа,
- ако је правни основ општи акт на који претходну сагласност даје Влада, односно орган државне управе, најкасније до дана подношења тог акта Влади, односно органу државне управе ради прибављања те сагласности;
- ако је правни основ пропис који доноси ималац јавних овлашћења у вршењу јавних овлашћења, најкасније до подношења нацрта тог акта надлежном министарству ради прибављања мишљења.

Секретаријат истиче да је имао прилике да у непосредној сарадњи изнесе сугестије, које је предлагач усвојио и у складу са њима унапредио садржај Извештаја о спроведеној анализи ефекта, у деловима који се односе на анализу постојећег стања и дефинисања промене, утврђивање циљева, као и на анализу финансијских, економских, друштвених и управљачких ефекта.

Сходно чл. 47, 48. и 49. Уредбе о методологији управљања јавним политикама, анализи ефекта јавних политика и прописа и садржају појединачних докумената јавних политика („Сл.гласник РС“, број 8/19), Секретаријат је мишљења да Нацрт закона **садржи потпуну анализу ефектата**.

Обрадио: Петар Павловић

